

عنوان مقاله:

جهانی شدن، صنایع دستی عشایر و تأثیرگذاری آن در بقاء و تداوم نظام عشایر

محل انتشار:

همایش ملی فضای جغرافیایی، رویکرد آمایشی، مدیریت محیط (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

نصراله فلاح تبار - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر ری

خلاصه مقاله:

صنعت گردشگری به عنوان وسیع ترین و متنوع ترین صنعت در قرن ۲۱، یکی از مؤلفه های فراگیر و تأثیر گذار جهانی شدن پدیده ها، مورد توجه جوامع و عامل انتقال دهنده فرهنگ و تمدن کشورها و یکی از بزرگترین صنایع دنیا، وابسته به بخش عمده ای از اقتصاد جهانی است. در عصری که زمان بر مکان و فضا غالب شده، سهولت و سرعتی که در برقراری ارتباطات، اطلاعات و مسافرت ها پدید آمده، می تواند دستاوردهایی را برای هر کشوری به وجود آورد. ایران و تمدن ایرانی با دیدگاه تاریخی، ملی و مذهبی معتقد به جهانی شدن بوده و بر اساس این باور به فکر دریافت سهم خود از گردشگری است. ایران کشوری است بسیار زیبا و جذاب که ترکیبی از تنوع و فراوانی جاذبه های جغرافیایی، تاریخی و فرهنگی را به وجود آورده است. صنایع دستی بخشی از گردشگری است که در همه ی مناطق ایران وجود دارد. در گستره ی جهانی شدن، صنایع دستی می تواند با ایجاد رابطه ای پویا و خلاق بین طبیعت، انسان، فرهنگ و دانش یک منطقه با گردشگران، جریان جدیدی را در آینده برای توریسم و توسعه ی پایدار فراهم کند. صنایع دستی، گزارشگر صنعت و هنر نیاکان و بیانگر هنر و ذوق مردم هر کشور است و می توان آن را جلوهگاه آفرینش هنری مردم یک مرز بوم و ذوق و سلیقه معاصران دانست. در عین حال می توان جنبه ها و جهات دیگری را که مربوط به زندگی روزمره و حیات اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی یک کشور است در آن باز یافت و نهایتاً صنایع دستی گزارشی از هویت افراد و در مجموع هویت مجموعه ی یک قوم و قبیله و در نهایت یک ملت و حلقه واسط و رابطه بین هویت گذشته و هویت کنونی اقوام است. بنابراین هر کدام از اقوام سعی می نمایند که با نشان دادن عواطف و احساسات خود با ظرافت، دقت، لطف، صفا و مهر هنر خود را به تصویر بکشانند. در این میان جامعه ی عشایر ایران به عنوان یکی از جوامع تأثیر گذار در فرهنگ و هنر ایران دارای جاذبه های هنری در صنایع دستی است و این صنایع تأثیر گرفته از سن، آداب و رسوم و محیط طبیعی و تجلی زیبایی، طراوت و شادی زیست بوم های زندگی عشایری است که زمینه های اصلی آن مناظر و دشت های سرسبز است و عشایر در آنها زندگی و یا در مسیرهای آن کوچ می کنند. قالی بافی، گلیم بافی، گبه، سیاه چادرها و لباس های محلی حاصل فکر، اندیشه و خلاقیت زنان و مردان عشایر است. نتایج این مقاله نشان می دهد که جهانی شدن باعث دگرگونی های نو و شتابناکی در عرصه ی فرهنگ به ویژه فرهنگ محلی و قومی شده است که نقش سنتی مکان، فضا، سرزمین، قوم و فرهنگ را در ساخت و نگهداری هویت اجتماعی - اقتصادی تضعیف می کند. لذا به علت تنوع در نظام معیشتی عشایر، صنایع دستی عشایر به عنوان ارزش های فرهنگی آنها می تواند در بقاء و تداوم نظام در حال فروپاشی عشایر نقش داشته باشد. هدف این مقاله مطرح کردن یک موضوع بنیادی در زمینه ی بقاء نظام معیشتی مبتنی بر کوچ نشینی با توجه به تحولات جهانی شدن است.

کلمات کلیدی:

جهانی شدن، گردشگری، عشایر، صنایع دستی، فرهنگ، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/97056>

